

HIF generalforsamling 07

De Gamle kæmper

I næsten lige så mange år som jeg har været formand, har de gamle kæmper været en stor og vigtig støtte for HIF.

Vi kan vel alle huske en stormfyldt generalforsamling for 6 år siden, men har vel kun identificeret den med begyndelsen til det, som i dag er kendetegnet ved De Gamle Kæmper.

En tro HIF-støtte, som knokler en vis del ud af bukserne for at kunne yde støtte til HIF.

Jeg har selv ved flere lejligheder fortalt forsamlinger eller bare interesserede om de tre hjørnesten for vores virke – HIF, HFAS og DGK.

Lad mig lige slå fast, at det mener jeg stadig , og glædes hvert år, når vi skal gøre status. Det handler jo ikke kun om et beløb, men i særdeleshed og et socialt engagement, som er uvurderligt for klubben.

På kæmpernes generalforsamling sidste mandag – hvor jeg desværre ikke selv kunne deltage – fik kæmperne ny præsident. Modsat USA, var der her ingen tvivl om efterfølgeren , Lasse – Allen Hebo Larsen, som nok ikke behøver nærmere præsentation, samtidig var det så også afsked med DGK's præsident gennem hele levetiden Jørgen Klemp.

Klemme takker nu af – for denne gang er jeg sikker på – efter en solid og markant profilering af kæmperne, som bestemt ikke altid har været nogen dans på roser. Også Jørgen har måtte kæmpe sine kampe, både internt og eksternt, for at kunne bringe kæmperne til det de er i dag.

Jeg vil godt bede Klemme om at komme her op, så han på værdig vis, kan modtage den hyldest, som han fortjener.

Kontoret

I det daglige har Jytte i endnu et år stået for slagets gang. Det lykkedes os altså heller ikke i 2006 at komme af med Jytte.

Det på trods af, at hun i en sjælden grad har været overbebyrdet med arbejde, med vrede NIKE tøjs forældre/trænere, med umulige baneforhold etc.

Ej heller kunne oplæring af endnu en aktiveret tage pusten fra Jytte.

Vi må jo derfor nok erkende, at Jytte er kommet for at blive.

De af jer, som kan læse mellem linier, kan vidst godt fornemme et ”mange tak for det Jytte” fra bestyrelsens side

Nike aftalen

Fra 2006 start og i fem år frem har HIF og HFAS som bekendt en aftale med NIKE, samt intersport.

Aftalen er ganske lukrativ for os, derfor var forventningerne også store, når hele implementeringsfasen var vel overstået.

Ikke alene havde vi et godt produkt, men også en – for medlemmerne – meget fordelagtig aftale, med rabatordning, Hvidovre kollektion/hjørne m.m.

Skuffende var det så, at opleve en gentagen og mere anstrengt fortvivelse hos de mange, som skulle gøre brug af tilbuddet.

For ikke at trætte jer med indholdet af de mange klager, vil jeg hellere fokusere på fremtiden. Kort før jul havde vi et opfølgende møde med de implicerede, og fik her vendt alle de sten, som hidtil ikke har ligget korrekt.

Det selvfølgelig både for NIKe/SportDirekt/Intersport og for HIF/HFAS' vedkommende.

Samtidig blev der vedtaget en egentlig handlingsplan for fremtidige køb, så vi i fremtiden kan undgå flere "børnesygdomme"

Det tror, og håber jeg på vil gøre aftalen til den succes, som den fortjener ikke mindst for vores mange medlemmer ledere og trænere.

Årets HIF'er

På den traditionelle julefrokost i HIF i november er det efterhånden blevet en tradition, at hylde de som hylde bør.

Et rekordstort antal tilmeldte havde forhåbentlig en hyggelig aften med sludder og sladder røvehistorier og anekdoter på kryds og tværs af lokalet.

En, som absolut havde fortjent at blive hylde, er jo i sagens natur modtageren af titlen årets Hif'er.

Sidste år fik en forholdsvis grøn Hiffer prisen. Det blev Erik Jakobsen.

Erik havde jo som mange andre erfaret, at noget kunne gøres ikke alene bedre, men bare gøres.

Så efter deisen "vil du have noget gjort, så gør det selv" gik Erik i gang, og er nu gruppeleder for mikro/poder, samt indpisker på en hel del specialopgaver, samt ikke mindst en rigtig god sparrer med bestyrelsen.

Erik Jakobsen

Frivilligheden er forsvundet

Under denne overskrift kunne man i onsdags læse, i Hvidovre Avis, undertegnede kommentere dels det store emne i 2006, men i særdeleshed også, hvilke udfordringer, som vi kommer til at slås med fremover.

Det er jo kun 2 år siden, at vi ændrede vores organisation væk fra mange politikere (valgte) Til en mere fleksibelt opbygning, med flere ansatte, så vi bedre kunne supplere, hvis vi manglede ledere på mellemniveau.

Her 2 år efter må vi sande, at selv om vi var forudseende, så har fremtiden alligevel indhentet os, og endda i en sådan grad, at det har alvorlige problemer i kølvandet.

Jeg er ikke sikker på, at ret mange af vore medlemmer har mærket noget til problemerne endnu, og det er selvfølgelig kun godt, men får vi ikke skabt nogle andre rammer for vore mellemledere, så vil det snart kunne mærkes.

Lad mig lige forklare jer, hvad det er som er ved at ske.

For når vi kigger på vores børneafdeling, så fungerer tingene rigtig godt. Der mangler ikke trænere, der mangler ikke ledere. Tværtimod, så kan man se på antallet af trænere og ledere i klubberne aldrig har været højere.

Men tallene fortæller ikke sandheden om fordelingen af trænere og ledere.

I HIF havde vi for bare få år tilbage én træner og én leder på hvert hold. Det har jo i mange år været tilstrækkeligt med besætning. Men her har vi bøjet meget af, og har ændret på sammensætningen så holdleder bliver til lederhold (tyvstjålet fra Jim stjerne), altså at holdene kan have både flere trænere og ledere.

Da de små hold samtidig er dem vi har klart flest af, kan man jo ret enkelt tælle sig til, at der er kommet mange flere trænere og ledere i spil.

Hvor er så problemet. Jo, det er næste niveau eller måske rettere bestyrels- og chefniveau. Det har vist sig næsten umuligt, at rekrutter til disse opgaver, og årsagen til dette er, at langt hovedparten af vore trænere og ledere, er forældre til børn på de hold, som de har med at gøre.

Altså går relationerne ikke mere til klubben, men til børnene.

Jeg vil godt væde på, at I, der sidder her, IKKE er kun er relateret til børn i klubben, men i langt højere grad relateret til klubben.

Prøv så at forestil jer, at når jeres børn ikke mere "har brug for jer" da teenageårenes glæder og udfordringer ikke for en hver pris skal deles med forældrene, så kommer til at gå ud over foreningerne, og i særdeleshed hele den mellemgruppe, som på sigt skal bære og udvikle klubberne frem mod morgendagens udfordringer.

Hvis jeg lige skal vende hele dette billede mod vores egen bestyrelse, så ser billedet jo netop sådan ud.

Poul, Poul, Finn og jeg har ikke mere eller endnu børn i klubben og er her pga. relationerne til HIF

Richard har gået stik mod strømmen, og har taget 2 år i bestyrelsen, da han brænder for fodbold, men vender ganske naturligt nu tilbage som gruppeleder for lilleputterne – der hvor hans søn er.

Der hvor jeg vil hen er, at det må vi bare forholde os til, og så forsøge at finde løsninger til at modvirke det, som uundgåeligt bliver det store spørgsmål "hvad drager af sted, når Tordenskjolds soldater vender hjem fra krigen.

Det har vi faktisk et, syntes vi selv, godt bud på, men det kræver nogle grundige diskussioner med alle implicerede, da det i nogen grad gør op med det traditionelle og egentlig også noget stive foreningsform vi har i dag.

Vores bud er nemlig, at når vi ikke kan rekruttere frivillige uden relationer til deres børn, så må vi hente dem ind på anden vis. Det kunne være ved at ansætte dem slet og ret.

Vi er meget sikre på, at vi godt ville kunne finde personer, som ville kunne løfte disse opgaver, men det ville kræve en reel arbejdsrelateret form, og derfor også en fornuftig løn.

Jeg kan næsten mærke jeres forundring over denne udvikling. Jer, som har viet adskillige år, ja, måske det meste af jeres liv til HIF.

Men jeg tror ikke vi kommer uden om problemerne, blot ved at fortsætte den hidtidige kurs – tværtom, så bliver nok kun mere udtalt.

For at vende tilbage til vores bud på fremtiden, så mener vi altså, at mellemlider skal ansættes, og hvad betyder det så.

Det betyder at økonomien i foreningen ville bryde sammen, hvis vi prioriterede fuldtidsansatte før bolde og kampgebyrer.

Derfor skal der skaffes penge, hvis vi skal den vej.

Vi har reelt 3 indtægtskilder; kommunen, sponsorer og medlemskontingent.

Vi kan jo gætte på hvad kommunen ville sige, hvis vi bad om flere penge til vores virke. Det er ikke sikkert det ville blive afvist, men det er helt sikkert, at patienten ville være død, når ambulancen nåede frem.

Så er der sponsorer, og her rammer vi så ned i kernen af problemet. Det kunne nemlig også godt tænkes, at det ville være betimeligt for diverse sponsorer, at bidrage med de beskedne beløb som i virkeligheden kræves, men det er lige netop her vi mangler de frivillige.

Tilbage er så den nemme, men mest ubehagelige løsning. Vi siger til vore mange medlemmer, at hvis vi skal have en fælles fremtid med fodbold, så kommer det til at koste langt mere end man er vandt til i dag.

I vores tilfælde skulle vi vel bruge omkring en halv million yderligere, hvis vi fører vore tanker ud i livet.

Dividerer man det med 7-800 aktive så kan man jo nok se, at vil taler om noget af en omvæltning.

Det har vi selvfølgelig drøftet i bestyrelsen, og har den klare holdning, at denne samfundsudvikling ikke kun har ramt HIF, men alle fodboldklubber, ja vel alle foreninger, som drives på samme grundlag som vores.

Derfor har vi også lagt vore betragtninger til skue for de beslutningstagere, som måtte have berøring med området.

Vi tør godt gå hele vejen, men vi vil samtidig også have vished for, at andre på det helt overordnede felt går med, det kunne jo være ved f.eks. at kigge på skatteregler, så lederes/træneres aflønning fandt end anden bundgrænse end 3500.

Det kunne være at lave kontingent over et vidst beløb være fradragsberettiget, det ser man når det gælder velgørenhed.

Som I nok kan fornemme, så har vi lagt overliggeren lidt højt, men omvendt så mener vi, at det er nødvendigt, ellers er vi bange for, at vi selv forsvinder.

Breddeformandens beretning for 2006.

Årets beretning skal helst være positiv, synes jeg, så jeg vil først og fremhæve alle de gode ting, der sker i Hvidovre IF.

Alligevel vil jeg ikke udelukke, de områder hvor, vi kan og helst skal forbedre os. Desuden ser jeg det som min pligt, at komme ind på nogle af grundene til, at der er forældre, som synes HIF er en dårlig klub og mit forslag til, hvad der kan være med til at forandre den opfattelse.

Tak til

Alle jer trænere i sæsonen 2005/2006 der har sørget for børn og unge har fået nogle dejlige oplevelser og kunne spille fodbold i HIF.

Alle ledere som har sørget for at være bindeledet mellem bestyrelse og trænere. Der har stået for diverse ting.

Aktiviteter i HIF

I 2006 afviklede vi endnu en gang DBUs Fodboldskole i sommerferien og Mikrofodboldskolen i september. Begge afviklinger var helt udsolgt og mangeårige Skoleleder Erik Jensen og de helt nye Mikroskoleledere Claus og Bo havde alle sammen nogle gode dage med fodboldglade børn på Hvidovres fodboldbaner.

Årets Pizzastævne blev afviklet i juni og endnu en gang var det med stor succes. Det var igen igen Anette Sjøbeck, Lars Bo og Thorvald, som overordnet stod for stævnet. Ungdomsspillerne som agerede trænere for holdene skal have stor tak igen, det har også en uvurderlig betydning.

Desuden har Erik Jacobsen, Pødeleder, træner m.m. afholdt en del indendørs stævner, stået for Arla dagen i Hvidovre 1. maj og i det hele taget været en kæmpe arbejdskraft i Hvidovres børneafdeling.

Børnefodbolden i HIF

Trives rigtig godt i HIF. Fra poder til og med Lilleput fik vi skaffet trænere til alle holdene i sæsonen 2006. Mange forældre går ind og er trænere hvilket er dejligt. HIFs folder om Holdninger til Børnefodbolden bliver mere og mere kendt hos både trænere og forældre hvilket gør, at alle efterhånden er klar over at det vigtigste er at:

Trænere og forældre ikke tænker resultatfodbold men udvikling af og tryghed for spillerne som højeste prioritet. Her er det dog stadig vigtig, at huske alle forældre på. Det er ok med at engagere sig og opmuntre og sige positive ting til spillerne, men lad vær med at dirigere børnene og råbe af modspillere og dommere. Børnene bliver hvad de ser og hører!

Læs selv HIFs holdninger til børnefodbolden!

I HIF har vi niveaudeling, det er besluttet på bestyrelses/ledermøde i 2005. Det betyder så, at der er tilfælde, hvor der bliver byttet rundt på spillere for at de bedste er på a-holdet osv. Det er dog altid vigtigt for trænere og gruppeledere at vurdere i forhold til venner og andre relationer.

Tidspunkterne for hvornår der kan/skal ske rokeringer er inden opstart på ny sæson, inden vi går udendørs og i sommerferien.

Vi skal i HIF også være dygtige til, at sige til og fra med hensyn til nye spillere, der vil spille i HIF.

Alle skal som hovedregel være velkommen og kan starte op fra nederste hold. Men er der fyldt op på alle hold i årgangen og trænere til holdene ikke kan/vil tage flere ind, er det vigtigt vi som klub respekterer trænerens ønske.

Trænerne udfører et stort stykke frivilligt arbejde i klubben og frivillige ”hænger ikke på trænerne”, derfor skal vi pleje, de trænere vi har. Dog skal trænerne hele tiden huske at rette ind efter HIF's holdninger til børnefodbolden ellers kan man ikke være træner i HIF.

Ungdomsfodbolden i HIF

Her kører det jo for vores elitehold, som ligger i de bedste rækker vores 2. hold går det også tilfredsstillende med, men er det på bekostning af resten af bredden?

På dette område kan og skal vi forbedre os – men hvordan? Vi har hvert år problemer med at skaffe trænere til de laveste breddehold på enten drenge, junior eller ynglinge hold og hvorfor?

- Der er meget få forældre, der fortsætter med at være trænere for deres børn, når de bliver ældre end 12 år.
- Vi antager, at de unge heller ikke ønsker deres far eller mor som træner.

Til denne sæson har jeg selv skulle prøve, at skaffe trænere til 2. og 3. ynglinge, 2. og 3. junior og 4. drenge. Det er så godt som lykkedes. **Vi mangler en træner til 3. junior pt.** Sidste år havde vi samme udfordringer og her var det 4. drenge, der manglede en træner.

De hold der mangler trænere får også tit en dårlig opstart og svære trænings tider fordi der hvor trænerne er påsat, kommer de med deres ønsker om trænings tider.

Ovenstående er nogle af grundene til, at forældre til unge i klubben bliver irriteret og vrede på klubben og melder deres barn ud.

Mine forslag til hvordan vi kan forbedre ovenstående er:

- Vi skal være klare over for forældre og spillere, at når man kommer fra lilleput til drenge er det ikke "kun" en årgange men to årgange der kæmper om pladserne på 1., 2. osv. holdene. Desuden kommer der adskillige flere spillere udefra og banker på døren til 1. holdet fordi HIF ligger i bedste junior og ynglingerække. Derfor kan en 1. lilleputsspiller godt havne på 3. drenge året efter.
- Vi skal have forældrene til at støtte mere op omkring breddeholdene. De skal tage sig af små opgaver omkring holdet, så træneren kun skal træne.
- Vi skal over for forældre og alle i Hvidovre oplyse hvordan Ungdomsfodbolden i HIF er.

For at ovenstående kan blive bedre, skal der folk til at løse opgaverne. Det er her vores største problem er - læs Formand Martin K. Jensens artikel i Hvidovre avis af 23/2 2007.

Frivillige ledere mangler især i Ungdomsrækkerne. Folk, forældre m.fl. siger til os (bestyrelsen) man eller vi kan da bare lige ordne det. Men hvem er man eller vi?

Som Breddeformand er det misundelsesværdigt, at se hvordan eliteholdene (1. holdene) har engagerede trænere, der vil ligge 20 – 30 timer i HIF. Jeg er klar over, at disse trænere også har et personligt drive og måske ser deres arbejde med 1. holdene som et springbræt videre i en karriere som træner.

Næste år – Fremtiden i HIF

Vi vil næste år kunne se mere småfodbold på HIFs baner helt i tråd med DBUs Holdninger og handlinger.

Lige for nylig er der besluttet et samarbejde mellem 5 hvidovre klubber om weekend stævner for poder til miniput hold. Det skal køre som et forsøg i foråret. Hvor man mødes en formiddag eller eftermiddag og spiller kampe i stævneform mod hinanden 5 mod 5 spillere.

Det er meget bedre for børnene, at spille en masse fodbold på en formiddag i stedet for at skulle bruge 2-3 timer på at tage frem og tilbage til f.eks. Østerbro og spille 2 x 20 minutter.

Vi SKAL også væk fra disse indendørsstævner, hvor der er alt for meget spildtid. Brug Dans-borghallen til nogle interne stævner mellem holdene, hvor man blander spillerne. I morgen skal jeg f.eks. til stævne med min egen søn på 11 år. Her er der hold, der skal spille 3 kampe af 7 min. og der er over 3 timer mellem 1. og 3. kamp. Det er da spild af tid! På de 3 timer kunne jeg give de 5 årgang 95 hold over 2 times effektive fodboldkampe i Dansborghallen.

Med håbet om et godt år 2007 siger jeg tak for denne gang.

Årsberetning for HIF-elite

De sidste mange år er det blevet proklameret at HIFs ungdomselite har haft et fantastisk år, og at man ikke kan forvente at en klub med disse ressourcer, både facilitetsmæssigt og økonomisk, fortsat kan levere resultater på det niveau.

Igen i år kan der alligevel, med stolthed, endnu engang konstateres en forbedring. Drengene i EliteØst og til DM, Nr. 5 i Danmark for juniorer og nr. 6 for ynglinge. Kun FC Midtjylland, Lyngby og Brøndby kan prale af samlet set at have gjort det bedre. Når man ved hvor mange penge de resterende ligaklubber bruger på deres talentudvikling, sætter det virkelig HIFs præstation i relief.

Det er selvfølgelig svært i en klub som HIF at holde de enkelte år op mod hinanden. Det er ofte enkeltstående, og vidt forskellige begivenheder, der kendetegner sæsonerne, og sjældent at en klub rykker deres ungdomselite på flere fronter.

I det lys, har 2006 været en særlig sæson for HIFs ungdomselite.

Året 2006, blev året hvor HIF, i nyere tid, slog sit navn fast i den danske ungdomselite – måske ikke endegyldigt – men nok til, at lige meget hvor man kom i fodbold Danmark, var der beundring og respekt om det stykke arbejde, og de resultater HIF har præsteret. Både junior og ynglinge, blev for første gang begge placeret i den landsdækkende liga. En indrangering kun 10 klubber i Danmark kunne bryste sig med.

Måske ligger hemmeligheden bag succesen i, udover nogle fantastisk dedikerede og kompetente trænere, at man de mange succeser til trods har formået at bevare ydmygheden. Det er naturstridigt at HIF, med de forhold, kan være blandt de bedste i landet, og der er ingen tvivl om at trænerens flid kombineret med deres sportslige kvalifikationer, gør at HIF har noget unikt. Noget unikt, som gør at HIF uden millioner, stadig formår at spise kirsebær med de store.

Succesen kan måske også skyldes at udgangspunktet hvert år fortsat er kvalifikation til ligaen, ikke at få topplaceringer. Spillerne bliver indprintet fra start hvilket hårdt arbejde det kræver, og at succeskriteriet er at holde sig fri fra bunden, og især at præstere mod de "dårligste" hold i rækken.

De flotte resultater i 2006 betyder at HIFs 2 bedste ungdomshold igen i 2007 er at finde i dette fine selskab, der udover Lyngby og AGF fra 1. division, tæller 6 klubber fra SAS-

ligaen. Viborg, Silkeborg, Randers, B93, Herfølge og AB er ræpræsenteret i en enkelt af rækkerne, mens superligaklubberne FCN, Vejle og Horsens slet ikke er repræsenteret.

Kigger man på det som det hele handler om, nemlig udviklingen af talenter, gør HIF det ligeledes rigtig pænt. Der mangler stadig det afgørende gennembrud med hensyn til kontinuerligt at udvikle spillere til de danske ungdomslandshold. I junior- ynglingetrupperne er der dog indtil flere brutolandsholdsspillere, og på de KBU unionshold, der vandt sommerens talentstævner i Vejle, har HIF igen i år været rigt repræsenteret.

HIF er blevet en klub man regner med når man snakker talentudvikling, til trods for at de økonomiske og facilitetsmæssige vilkår trænere og spillere bydes, er langt fra dem man har mulighed for at tilbyde i de Superligaklubber HIF til dagligt konkurrerer med.

Det hele er selvfølgelig ikke kommet dumpende i 2006, kimen er blevet lagt gennem hårdt arbejde de sidste mange år, et arbejde der er fortsat eller videreudviklet af trænerne.

Faren er at HIF pludselig tager placeringen og niveau for givet, og lader os lulle i søvn af hvor dygtige vi er, og hvor meget bedre HIF er end de klubber vi lå og sloges med for bare 2 år siden. Det må ikke ske, mere stabilt er vores grundlag ikke.

Faciliteter

Jeg har bevidst valgt, at lade dette emne afslutte min beretning. I langt de fleste af mine tidligere beretninger, har jeg været højtråbende omkring meget dårlige betingelser for vore mange medlemmer.

Det er ingen tvivl om, at meget af det kunne sagtens være gentaget, vi har jo samme gamle bygninger, lagerforhold osv. ,men jeg nu alligevel tage en mere positiv vinkel på forholdene denne gang.

Jeg syntes nemlig at Jette Hansen og Erik Lund gør et kæmpe arbejde for at gøre forholdene så optimale som muligt, og at vejrforholdene i 2006 var som de var, kan stadionpersonalet ikke lastes for – det håber jeg i hvert fald ikke!

Lad mig lige nævne, hvorfor jeg finder situationen positiv.

Podebanen blev taget i brug for alvor sidste år. Selvom den henholdsvis var enten for tør eller våd, blev banen hurtigt et omdrejningspunkt for de helt små, samtidig med, at banen på en hyggelig måde, har skabt sammenhæng mellem bane 2 og 3, og i virkeligheden også mellem elite og bredde.

Det var bl.a. det, som vi kæmpede for, da vi i sin tid frabad os en tennisbane præcis på det areal, som ville dele anlægget op på en uheldig måde.

Jeg tror, at folk nu kan se, hvad det var vi mente, da diskussionerne gik hedest til, og man undrede sig over vores argumentation.

Af andre positive tiltag fra året, var i særdeleshed også, at bane 2 fik lavet nogle acceptable lysforhold – det regner vi da med, da vi endnu ikke har set funktionen af det, men det har vi ventet på i over 30 år, og glædes os til indvie det.

Jeg må også nævne, at selve stadions opgradering både på atletik og fodbold området også glæder mig. Jeg tør godt nævne for jer, at det ikke generer mig overhovedet, at se atletikken slå sine folder på stadion, jo, når jeg ser en 7,5 kg. Tung hammer ryge tre meter ned i bane 3, eller vi ikke kan afvikle en kamp på stadion, fordi en enkelt spydkaster ikke vil stoppe 10 min før planlagt, så er det irriterende, men jeg kan godt lide det mylder af udøvere, og den afveksling som det giver for fodbolden. – så' det sagt.

Sidst, men absolut ikke mindst, så fik vi også tilsagn om, at nu er kunstgræsbanen bevilget. Og da godt vi har forbindelserne i orden til DBU, så kommunen kunne få et tilskud på omkring én million.

Banen kommer til at ligge i Avedøre, og formentlig lige ved siden af de to grusbaner. Jette Hansen sidder i øjeblikket og nørkler en mulig fordeling ammen ved jeg, og jeg er helt sikker på, at HIF og de øvrige brugere af kunstgræsbanen, vil få stor glæde af de forbedrede forhold.

De vil jo samtidig også give mere grustid til de hold, som hidtil ikke har haft denne mulighed.

Og så til sidst...

Skal der lyde en stor tak til alle de trænere og ledere, som har slidt og slæbt for HIF, Jeg tager deltagerantallet til julefrokosten som et tegn på, at I kan lide at være her.

Tak til Hvidovre kommune for kampen i år. Der har ikke været så mange sager, som der plejer, men det lever vi med.

Igen, tak til Jette Hansen og hendes besætning for igen at være på banen – i tide og utide...

Tak til HFAS og de gamle kæmper (MC og Lasse) for at skabe liv i klublokalerne

Tak til Jytte for den store indsats.

Og sidst men ikke mindst tak til mine kolleger i bestyrelsen for et godt og konstruktivt år, med mange udfordringer.

Med disse ord vil jeg overlade min beretning til forsamlingen